

Django brez okovov se dogaja dve leti pred ameriško državljansko vojno. Oskarjevec Jamie Foxx je Django, suženj, ki ga brutalna preteklost z nekdanjimi lastniki pripelje do srečanja z v Nemčiji rojenim lovцем na glave dr. Kingom Schultzem (oskarjevec Christoph Waltz).

Schultz sledi morilskim bratom Brittle in samo Django ga lahko pripelje do njegovega plena. Nenavadni Schultz najame Djanga z obljubo, da ga bo osvobodil, ko ujameta Brittlove – žive ali mrtve.

Po uspehu Schultz osvobodi Djanga, a moška skleneta, da ne bosta šla vsak svojo pot, saj se Schultz odloči slediti najbolj iskanim kriminalcem juga z Djangom ob strani. Django izpili ključne lovske veščine, a pred seboj ima samo en cilj: najti in rešiti Broomhildo (Kerry Washington), svojo ženo, ki jo je pred mnogimi leti izgubil zaradi trgovanja s sužnji.

Iskanja Djanga in Schultz nazadnje pripeljejo do Calvina Candieja (oskarjevski nominiranec Leonardo DiCaprio), lastnika Candylanda, razvpite plantaže. Zemljišče raziščeta pod pretvezo, a vzbudita sum pri Stephenu (oskarjevski nominiranec Samuel L. Jackson), hišnemu sužnju, ki mu Candie zelo zaupa. Njune poteze so opažene in izdajalska organizacija okoli njiju sklepa obroč. Če naj bi Django in Schultz pobegnila z Broomhildo, morata izbrati med neodvisnostjo in solidarnostjo, med žrtvovanjem in preživetjem.

O SNEMANJU

DJANGO BREZ OKOVOV se je na pot do filmskega platna podal pred več kot desetimi leti, ko si je Quentin Tarantino zamislil glavni filmski lik, Djanga. "Porodila se mi je zamisel o sužnju, ki postane lovec na glave in potem se spravi na nadzornike, ki se skrivajo na plantažah," se spominja Tarantino. "Kar pisati sem začel in Django se mi je predstavil sam od sebe. Na začetku je bil samo tisto, kar je – šesti od sedmih okovov na verigi. A dlje ko sem pisal, bolj se mi je razkrival."

Čeprav se DJANGO dogaja na jugu pred državljansko vojno, je Tarantino ugotovil, da bi bilo Djangovo zgodbo najbolje predstaviti kot vestern. "Vestern sem si od nekdaj želel posneti. Všeč so mi vse vrste vesterni, a ker so bili špageti vesterni vedno moji najljubši, se mi je zdelo, da ko bo napočil dan, ko bom sam posnel enega, bo to v vesolju Sergia Corbuccija."

Za Tarantina so vesterni veličasten, mojstrski prikaz dobrega in zla. Odkril je, da sta okvir in struktura žanra primerna za to zgodbo o moškem, ki se skuša vtihotapiti na zloglasno plantažo, da bi rešil svojo ženo. "Ne more biti bolj moreče kot v resničnem življenju. Ne more biti bolj nadrealistično kot v resničnem življenju. Ne more biti bolj nezaslišano kot v resničnem življenju," razlaga Tarantino. "Ne moremo si predstavljati bolečine in trpljenja, ki so ga prestajali ljudje v tej državi, interpretirati vse to v špageti vesternu je popolno. Realnost se prilega v največja platna, ki si jih pri tej zgodbi lahko zamislite."

Producent Reginald Hudlin se strinja, da je žanr nenavaden, a primeren. "Spreminjajoči se moralni ton, temačni kotic, moralna kompleksnost tako za pest dolarjev kot Corbuccijevih filmov, vse to je vplivalo na Quentinovo pripoved. Quentin je žanr dodobra preštudiral in to ga je navdihnilo, da je pripoved o sužnju združil v špageti vestern in tako je nastal film, kakršnega še nismo videli."

Kmalu po premieri Neslavnih barab je Tarantino začel mrzlično pripravljati scenarij za Django brez okovov. Christoph Waltz, ki je za Barabe dobil oskarja, je bil velikokrat prisoten med ustvarjalnim procesom. "Scenarij sem bral med samim nastajanjem. Bolj ali manj se je odvijal pred menoj. Šel sem h Quentinu domov. Posedel me je za mizo in pred menoj položil scenarij. Potem me je gledal, kako sem ga bral. To je bil čudovit ritual. Zelo sem bil ganjen, ker mi je

dejansko dovolil sodelovati ne le pri genezi scenarija, ampak tudi pri njegovem miselnem procesu." Waltz je ljubitelj špageti vesternov in vseč mu je bila povezanost scenarija z žanrom. "Špageti vesterni so bili v razcvetu ravno v času, ko sem se kot otrok začel zanimati za filme, konec šestdesetih, začetek sedemdesetih in naprej."

Ime Django ljubitelji špageti vesternov poznajo: ta lik je Franco Nero prvič upodobil leta 1966 v DJANGU. Nero se je ekipi pridružil in se pojavi tudi v Djangu brez okovov. "Za nas v Avstriji je Django zelo priljubljeno ime. Ne nujno Franco Nero, ampak Django." pravi Waltz. "Vsak špageti vestern, ki je prišel v kino, celo obskurni, je imel v nemški verziji v naslovu besedo Django, čeprav Djanga v filmu sploh ni bilo. Django je bila ključna beseda, s katero so definirali žanr. Če je bil v naslovu Django, je šlo za špageti vestern."

"Z veseljem sem oživil naslov Django, zaradi pomena, ki ga ima pri špageti vesternih in v tej mitologiji," pravi Tarantino. "Hkrati obstaja serija 40 filmov, Djangovih nadaljevanj, ki z Djangom nimajo nobene zveze, ki pa imajo prav tako svoje mesto v zgodovini špageti vesternov. S ponosom povem, da smo nova različica z izvirnim Djangom nepovezanih nadaljevanj." Izvirni Django je bil tako priljubljen, da so si njegovo ime sposojali drugi filmi kot marketinško orožje. Med bolj domiselnimi naslovi so DJANGO, KILL; DJANGO THE AVENGER; VIVA! DJANGO ter BALLAD OF DJANGO.

Tarantino je scenarij dokončal 26. aprila 2011 in ga začel deliti prijateljem in kolegom. Ko se je dan izida vse bolj bližal, so se producenti začeli pripravljati na snemanje. "Ko slišite Quentina, ki v svoji hiši tipka, vam manjka nekaj mesecev, zato začnete iskati sodelavce. Pokličete koordinatorja kaskaderjev Jeffa Dashnawa, mešalca zvoka Marka Ulana in vodjo ličenja Hebo Thorisdottir. Rečete jim, da je že blizu. Potrudite se, da so vsi na voljo, ker so družina, skupaj smo posneli veliko filmov in radi delamo skupaj," pravi producentka Pilar Savone. Reakcija na scenarij je bila izjemna. Hudlinu je bil recimo vseč scenarijev edinstven in realen prikaz suženjstva v letih pred državljansko vojno. "Ne smemo pozabiti vsega, kar nas dela najboljše, kot tudi ne vsega, kar nas dela najslabše," pravi. "In najboljšega v nas ne bomo cenili, dokler ne vidimo in slavimo junaštva ljudi, ki so videli zlo in se z njim soočili. Čeprav so ti liki izmišljeni, predstavljajo stotine, če ne več, resničnih mož in žensk, belih, temnopoltih, ki so se zoperstavili zlu in rekli Ne."

Naslovno vlogo je dobil Jamie Foxx. Scenarij je nanj naredil velik vtis, ker je tako pristno prikazal brutalnost suženjstva. "V življenju še nisem bral bolj neverjetnega scenarija. Pomislil sem: Le kdo si upa in le kdo tako dobro pozna vse to, da je rekel bobu bob? Scenarij je bil brez vseh olepšav." Po Foxxovih besedah je vdanost med Djangom in Broomhildo omogočila gledalcu, da je dobil bolj intimen vpogled v ta lika. "V tistem času je bila poroka tabu. Lahko so te ubili. Takrat so bile poroke prisiljene – tudi spolni odnosi so bili prisiljeni. Najmočnejši žrebec se je združil z najmočnejšo črnko, da sta dobila močne sužnje. Nihče ni hotel, da bi se temnopolti poročili. Zato je bilo dejstvo, da je Django poročen, zame res nekaj posebnega. To ga žene. Noče ukiniti suženjstva. Vse, kar hoče, je najti ljubezen svojega življenja – to pa je tako, kot bi iskal iglo v slamnatem svetu. To so bili nevarni časi in včasih imamo občutek, da nas ti držijo v ujetništvu, čeprav, metaforično, nismo v okovih."

Kerry Washington je prav tako pritegnila vez med Broomhildo in Djangom. "Pri projektu mi je bilo najbolj vseč to, da v času, ko je bila večina sveta prepričanega, da ljudje afriškega porekla sploh niso ljudje, gledamo to ljubezensko zgodbo, ki se zgodi med dvema človekoma, ki se imata tako rada v času, ko jima zakoni niso dovoljevali poroke po lastni volji, ker sploh nista bila svobodna človeka. Bila sta lastnina. A ta dva človeka najdeta pot, ker je njuna ljubezen tako močna in ker sta si predana v zakonu kljub zgodovinskemu kontekstu. To je zares mogočno."

Washingtonova vidi tudi povezano med DJANGOM in Tarantinovimi ostalimi filmi. "Ne boji se nasilja, teme, temačnih plati duše. Mislim, da samo nekdo, ki se ne boji teh stvari, lahko pove zgodbo, ki se dogaja v tem času. Ker je v svojem bistvu to ljubezenska zgodba, pa potrebujete tudi nekoga, ki verjame v človeško dobroto, ki verjame v ljubezen in ki verjame v lepoto dejstva, da se lahko oklepamo ljubezenske zgodbe tudi sredi zla, teme in pohlepa. Mislim, da je neverjetno, ker zmore oboje."

"Ljubezen, rešitev, preobrazba: to je pot. To je potovanje, ki ga je Quentin napisal za Jamieja in Kerry," pravi producentka Stacey Sher. Broomhildin drugi jezik je bil za Washingtonovo prijetno razvedrilo: "Učenje nemščine mi je bilo dejansko v pomoč," pravi. "Ko so mi ponudili vlogo, me je strah hromil, ker sem vedela, da bo vloga čustveno zame zelo naporna. Nisem vedela, kako naj se je lotim. Skrbelo me je, kako se bom znašla v tem procesu, saj sem vedela, kako surov je njen svet. Zaradi lekcij iz nemščine sem na Broomhildo sprva lahko gledala manj čustveno. Oblikovanje tega dela nje mi je pomagalo, da sem k liku pristopila brez občutka, da se bom utopila zaradi žalosti."

Leonardo DiCaprio v tem filmu prvič igra pravega zlikovca, Calvina Candieja. Producentka Sher razkriva: "Mislim, da ljudje ne vedo, kako resno je predan delu, ker je zelo tih, zelo skromen in se drži zase. Obenem pa ima zelo rad svoje sodelavce, s katerimi predano išče resnico."

"Dal mi je vedeti, da ga stvar zanima," Tarantino pravi o DiCapriu. "Trudil sem se, da ne bi bil preveč specifičen glede lika, nisem ga hotel podrobno opisati, da bi bilo več možnosti za interpretacijo. V tej vlogi sem si predstavljal starejšega igralca. Potem pa je Leo prebral scenarij, bil mu je všeč in začela sva se pogovarjati." DiCaprio je dal nekaj pripomb in zasnova lika se je začela spreminjati. "Začel sem si predstavljati, koliko lažje bi bilo, če bi ta lik spremenil v Kaligulo, v cesarja," pravi Tarantino. "Očkov očka njegovega očka je začel ta posel z bombažem in ga spremenil v dobičkonosnega in njegov očka ga je spremenil v še bolj donosnega. On je že četrti Candie, ki bo prevzel posel z bombažem in to ga dolgočasi. Za bombaž mu je malo mar, zato se zanima za Mandingo pretepače. Vendar je tudi zlovoljen deški princ. Je Ludvik XIV iz Versaillesa. Zato sem se poigral s to idejo, idejo kralja Ludvika XIV, a na jugu. Candyland je zaprta skupnost, ki obsega dobrih 100 kilometrov. Ima kraljevsko moč, lahko usmrti ljudi ali pač z njimi počne, kar mu je volja."

O IGRALCIH

JAMIE FOXX (Django) je dobil oskarja za vlogo v filmu Ray. Posnel je filme Kako se znebiti svojega šefa, Rio, Draga, počakaj, sem na poti, Prekrokana noč 2, Valentinovo, Državljan nevarnih namer, Kraljestvo, The soloist, Miami vice, Life support, Sanjske punce, Stranski učinki, Redemption, Marinec, Resnica o mačkah in psih, Nevidni bojevnik, Bait, Booty call, The great white hype, Any given Sunday.

Posnel je tudi štiri uspešne albume in ima radijsko postajo Foxxhole.

Začel je na televiziji v oddaji In Living Color.

CHRISTOPH WALTZ (Dr. King Schultz) je dobil oskarja ter nagrade SAG, BAFTA, zlati globus in zlato palmo za nastop v Neslavnih barabah.

Posnel je še filme Masaker, Trije mušketirji, Voda za slone, Zeleni sršen, Lapislazuli, Dorian, She, Falling rocks, Ordinary decent criminal, Our god's brother, The Beast, Berlin blues in Angst.

LEONARDO DiCAPRIO (Calvin Candie) je posnel filme J. Edgar, Zlovešči otok, Izvor, Krvavi diamant (nominacija za oskarja), Nevarna igra, Letalec (nominacija za oskarja), Tolpe New Yorka, Obala, Titanik, Romeo in Julija, Košarkarjev dnevnik, Kaj žre Gilberta Grapa (nominacija za oskarja), This boy's life, Hitri in mrtvi, Popoln mrk, Marvinova soba, Mož z železno masko, Zvezdniki, Ujemi me, če me lahko, Telo laži, Krožna cesta

V okviru njegove produkcijske hiše Appian Way so nastali filmi The 11th Hour (sam ga je produciral in napisal scenarij), Zlovešči otok, Letalec, Marčevske ide, Rdeča kapica, Sirota in Javni sovražniki.

Znan je tudi kot zagrizen okoljevarstvenik, ne samo zaradi filma The 11th Hour. Ima fundacijo The Leonardo DiCaprio Foundation in je v izvršnih odborih organizacij World Wildlife Fund, Natural Resources Defense Council in International Fund for Animal Welfare.

O QUENTINU TARANTINU

V njegovi filmografiji najdemo naslednje naslove: Neslavne barabe, Smrtno varen, Ubila bom bila 1 in 2, Jackie brown, Šund (oskar in zlati globus za najboljši scenarij, zlata palma v Cannesu za najboljši film), Stekli psi. Režiral je tudi del Mesta greha in segment Štirih sob. Na televiziji je režiral finale pete sezone Na kraju zločina. Kot televizijski režiser je leta 1995 debitiral kot režiser epizode Urgenca.

Bil je izvršni producent filmov: Hostel 1 in 2, Killing Zoe, Daltry Calhoun, Od mraka do zore. Nastopil je v projektih Django brez okovov, Neslavne barabe, Planet terorja, Smrtno varen, Grindhouse, Alias, Vražji Nicky, Girl 6, Od mraka do zore, Štiri sobe, Desperado, Destiny Turns on the Radio, All-American Girl (TV serija), Spi z menoj, Šund, Stekli psi, Zlata dekleta (TV serija). Scenarije je napisal za naslednje projekte: Django brez okovov, Neslavne barabe, Smrtno varen, Grindhouse (del Death Proof), Na kraju zločina (TV serija, dva dela), Ubila bom bila 1 in 2, Jackie Brown, Od mraka do zore, Štiri sobe (del The Man From Hollywood), Rojena morilca (zgodba), Šund, Prava stvar.